

CONGRÉS MARÇ 2007

VOLUNTAT I UNITAT: ELS DOS PILARS DE L'ALTERNATIVA

En la meua aportació al debat del nostre congrés del 2005 us parlava de la necessitat de fer una oposició útil per a consolidar l'Alternativa.

De fet la moció aprovada després de la ponència va encarregar "... al Comitè Directiu, al Comitè Executiu i al Grup Parlamentari que respectivament orientin, executin i portin al debat parlamentari una política que permeti presentar propostes útils de futur, mantenint, alhora, una oposició clara i ferma i manifestant en tot moment una decidida voluntat de sumar per avançar."

El Congrés de l'octubre del 2005 va encomanar també "...al Comitè Directiu i al Comitè Executiu que, en estreta col·laboració amb els Comitès locals" plantegés "la consolidació de l'Alternativa a nivell comunal."

El nostre Congrés 2007 ha de ser útil pels andorrans i les andorranes. És precisament en clau d'utilitat a la ciutadania que podem veure que les opcions i les línies de treball que tenim són clares:

1. Respondre a la impaciència i a l'angoixa dels ciutadans que pateixen les conseqüències de la política més reaccionària que la dreta andorrana ha portat mai a terme d'ençà la Constitució.
Uns ciutadans que esperen de nosaltres una oposició forta i creïble.
2. Vèncer els dubtes que la dreta vol sembrar sobre la nostra capacitat per resoldre, des del govern, la problemàtica econòmica i social del país.
3. Consolidar la unitat dels socialdemòcrates per fer l'Alternativa més gran.
4. Reunir no només els socialdemòcrates, sinó totes les forces de progrés a l'entorn del projecte de l'Alternativa que obri les portes a un canvi durador el 2009. Una Alternativa que ha de donar resposta concreta als problemes dels nostres conciutadans en matèria de treball, de poder adquisitiu, de serveis públics, d'educació i d'habitatge.

Més enllà de les propostes concretes, que ja apareixen en el nostre programa de govern, hem de proposar als ciutadans un projecte que permeti un nou model de desenvolupament. Un projecte per construir una societat justa i solidària.

No ens podem limitar a traçar una via.

Hem d'oferir una perspectiva i donar confiança.

Tenim una responsabilitat molt clara: fer possible el canvi que Andorra necessita.

Ha començat una cursa, de velocitat i de fons alhora, entre l'Alternativa progressista i la proposta liberal.

En la perspectiva d'aquesta confrontació hi ha una diferència fonamental entre les dues visions que es proposa a la gent d'Andorra:

- D'una banda el model liberal, que pretén que Andorra no es pot permetre l'estat del benestar i, en general, el ple desenvolupament dels drets i les llibertats del Títol II de la Constitució.
Darrera les paraules, les fórmules i les postures més o menys agressives, hi ha sempre la mateixa política: dura amb els pobres, toba pels més afavorits de la fortuna.
Aquest model liberal comporta fractura social i desgavell territorial.
- De l'altra el projecte socialdemòcrata que es fonamenta en la convicció que la justícia social és la solució i no pas el problema, que la riquesa real d'una societat es fonamenta en la igualtat dels destins i les oportunitats, que els agents econòmics i socials han de ser interlocutors reconeguts per a poder endegar unes reformes duradores.
Aquesta via, la nostra, neix del treball i la solidaritat. No defensa les mal anomenades "especificitats" sinó que treballa per construir un futur millor per la gran majoria.

Enfortits pel canvi que hem fet tots plegats des de l'any 2000, tenim uns deures col·lectius: fer l'any 2009 el canvi tranquil.

I- ACTUAR AMB PRINCIPIS

Davant l'angoixa i la desesperança que sembla cada setmana la política liberal, hem de fer créixer l'esperança d'un canvi tranquil, d'una alternança que ve de la mà d'una alternativa creïble i duradora. La nostra línia de treball polític s'ha d'emmarcar en uns principis: la voluntat, la veritat i la unitat.

1. La voluntat

"Andorra és la gent" dèiem en la nostra primera campanya, l'any 2001. Aquest lema no ha perdut ni força ni actualitat.

És l'objectiu del nostre treball polític al servei dels ciutadans. Uns ciutadans que no accepten que se'ls vulgui deixar al marge del futur i se'ls prohibeixi l'esperança de millorar. L'ascensor social, que els liberals han avariat, no funciona. L'Andorra del poble, la dels treballadors assalariats, dels petits i mitjans empresaris i professionals liberals veu que el seu estatus social i la seva qualitat de vida es degrada. És l'Andorra que topa cada dia amb la pèrdua de poder adquisitiu i que comença a preocupar-se per la migradesa dels drets socials que han de garantir la jubilació o la pèrdua de feina.

Una Andorra que té moltes raons, molts motius, de pensar i de tenir por que les condicions de vida dels seus fills siguin cada cop més difícils per

estudiar, per treballar, per tenir un habitatge, per fer projectes de vida en comú.

És, doncs, en aquesta Andorra, la de la gent, que el PS ha de pensar prioritàriament. És per aquesta Andorra que hem de donar la cara i treballar per canviar les coses.

Una Andorra que vol un canvi de veritat, que ens porti un progrés compartit i no pas la concentració de la riquesa en poques mans.

2. La veritat

No es pot construir res de positiu assentant-ho en la fantasia o, pitjor encara, en la mentida. Les nostres actuacions han de quadrar amb els nostres discursos. És una exigència ètica.

Només ens guanyarem la confiança de la gran majoria si som coherents. Hem de dir la veritat als ciutadans sobre tres qüestions fonamentals:

Dir la veritat sobre l'economia

D'ençà la fundació del PS, ha quedat prou clar que els socialdemòcrates defensem l'economia de mercat i una integració més gran de la nostra economia amb la Unió Europea.

Però ho fem oposant-nos al liberalisme econòmic i a la seva processó de desregulacions, privatitzacions i precaritzacions que fan aparèixer cada dia uns valors que rebutgem: l'individualisme, el campí qui pugui, l'efímer i l'espectacular.

La nostra línia de treball va en una altra direcció: regular i emmarcar per defensar l'interès general.

Dir la veritat sobre els impostos

L'herència que deixaran els liberals serà feixuga: unes normes tributàries costoses i injustes, un mirar cap a l'altre costat (quan s'han fet les grans vendes de les participacions de bancs de fora a bancs d'aquí) que ha fet perdre al país uns ingressos necessaris per a l'acció pública i uns dèficits de l'Estat que han augmentat molt i molt.

I un endeutament preocupant, atesa l'estructura actual dels ingressos.

En aquest context hem de dir la veritat als ciutadans. La reforma fiscal que caldrà fer parteix d'una doble necessitat:

- a) S'ha de fonamentar en la riquesa real per aconseguir major simplicitat en l'aplicació de l'article 37 de la Constitució;
- b) S'ha d'afavorir el creixement i la feina i no pas condemnar al tancament els empresaris considerats "ineficients".

Haurem de fer, doncs, propostes audaces i serioses.

Dir la veritat sobre l'Estat

Volem desplegar tota la Constitució per tenir un Estat present i potent. Un estat que protegeixi, que promogui i que sàpiga preveure.

Un estat també que sàpiga escoltar i treballar amb els agents econòmics i socials. I que sàpiga treballar conjuntament amb els Comuns, que també són Estat, en el marc de les seves competències que no cal ampliar però que tampoc es pot voler retallar dia sí i dia també.

3. La Unitat

Tots estimem el nostre partit i estem orgullosos de formar-ne part. És un partit que recull l'esperança de milers de dones i homes que no poden aguantar més la política dels liberals. Representa l'esperança d'un canvi tranquil al país.

Penso tenir un bon punt d'observació per valorar el gran treball dels militants i simpatitzants, que no regategen ni el seu temps ni la seva energia.

Quan el partit guanya i millora els seus resultats electorals, és, en primer terme, a ells, a qui se'ls deu.

Però per anar endavant hem de millorar encara més.

Debatre no és pas dividir-se. És enriquir-se mútuament i suposa reforçar el partit. Aquest congrés va també, en aquest aspecte, en la bona direcció.

Aquest any tenim eleccions comunals. En el Congrés 2005 deia respectuosament a les companyes i companys que ens representen amb esforç i dedicació als comuns que tenien i tindrien a les seves mans en els propers mesos la gran responsabilitat de contribuir decisivament a la victòria de l'Alternativa de govern a les properes eleccions generals.

I deia també que "malament podrem convèncer la gent que estem preparats per governar el país si allí on governem els Comuns –Encamp i Andorra la Vella– i allí on tenim la responsabilitat d'exercir l'oposició després d'haver-nos quedat a la porta del govern comunal –Escaldes– no acabem d'encertar en l'acció i, més preocupant encara, no sabem trobar la manera de fer una bona explicació de la nostra acció."

Doncs bé, ara ja no podem comptar els mesos. La unitat de compte són les setmanes i els dies. I us he de dir que la meva sensació és que no hem millorat gaire en l'àmbit de la comunicació.

Ens hi hem de posar ja, sense perdre ni un dia més. I ens hi hem de posar junts i de manera coordinada. La Unitat, doncs, és la clau de volta per guanyar.

El canvi polític és indispensable a Andorra i aquest canvi implica el retrobament de totes les forces de progrés que van fer possible el canvi constitucional.

La nostra voluntat és construir l'Alternativa amb totes les forces, les que ja hi són i les que han de venir. Una Alternativa que ha d'estar oberta també a les ciutadanes i ciutadans que, sense estar inscrits a cap formació política s'hi vulguin adherir.

II- ENTENDRE, VOLER, REUNIR

En definitiva, hem entès el que passa: l'ascensor social avariament junt amb la concentració del poder econòmic han portat a la consolidació de dues Andorres, que es mouen a dues velocitats. Aquesta situació fa que el país necessiti una gran revisió, una reforma per una ciutadania plena i uns drets compartits.

Per a molts andorrans, la situació actual no incita a l'alegria i el futur sembla tapat: el progrés possible i compartit està subjecte a molts interrogants, per un mateix, pels seus fills, pel país.

I ara, a la regressió social s'hi està afegint la regressió democràtica.

Som en estat d'emergència democràtica quan el govern d'Albert PINTAT fa controlar per la policia les trucades dels periodistes –i així de retruc sap si nosaltres, per exemple, parlem amb els periodistes controlats– sense cap dret ni raó.

Som en estat d'emergència democràtica quan el govern d'Albert PINTAT demana i obté del Fiscal General la tramitació d'una denúncia penal contra els continguts del nostre PAPERS.

Som doncs, en estat d'emergència democràtica quan la dreta extrema vol usar els despatxos oficials per fer por als que gosen pensar diferent de l'"amo i patró", als que s'atreveixen a fer periodisme d'investigació i als que des del lliure exercici de l'acció política els plantem cara.

Companyes i companyes, quan mirem enrere i repassem el que hem anat fent des del mes de juny del 2000, veiem que hem fet gran el partit. L'hem posat a punt per ser una força determinant en la política del país.

Però no n'hi ha prou amb ser la força política que pugui rebre més vots en la confrontació electoral nacional. El PS hem d'aconseguir ser el partit més i millor implantat a totes les parròquies d'Andorra.

El PS ha de ser el partit més representatiu de la societat andorrana, el que millor hi dialoga i el que millor pot expressar els seus anhels.

Hem d'enviar el missatge que estem preparats per governar el canvi i el salt endavant d'Andorra.

Pels que formem el PS, el nostre partit no té cap finalitat en si mateix, sinó que és un instrument al servei d'Andorra i de la gent d'Andorra.

Front a la lògica del liberalisme, la del “laiser-faire”, que defensa i promou el benefici immediat i ens acosta a temps pitjors, que vol deixar la guineu lliure en un galliner també lliure, hem de proposar, plantejar, explicar i defensar la nostra voluntat política de redreçament i progrés.

Sabem que Andorra necessita un gran projecte de progrés compartit. A l’entorn dels nostres valors. Uns valors amb noms molt bonics, que són a la Constitució: justícia, igualtat, democràcia, cultura. Els socialdemòcrates hem de donar vida i força al projecte.

I ho volem fer parlant clar a favor d’aconseguir que els ciutadans tinguin més poder adquisitiu, tinguin unes pensions de jubilació decents i puguin accedir a un habitatge digne a preus raonables.

I havent entès quina és la situació, havent traçat una ferma voluntat política de canviar les coses, hem de reunir, a l’entorn de l’Alternativa a la gran majoria de ciutadanes i ciutadans que també han entès que no els volen deixar progressar. I que també volen un canvi tranquil, al servei de l’interès general.

Penso que el Comitè Directiu i el Comitè Executiu que surtin d’aquest Congrés hauran de preparar l’organització d’uns fòrums socials i econòmics de l’Alternativa per enfortir el diàleg amb tots els agents econòmics i socials, sindicats, associacions professionals i empresarials, per plantejar una veritable dinàmica pel canvi tranquil.

Els ciutadans, els que voten i els que voldrien fer-ho i no poden, ens volen units i reforçats, capaços de plantejar l’Alternativa del govern nou front al liberalisme i front l’extrema dreta que trepitja les llibertats.

La feina dels socialdemòcrates no és, ara i aquí, només de parlar del desencís i l’angoixa de la gent. Si ja hem entès on som i estem convençuts del que hem de fer per canviar les coses, ara hem de reunir la força suficient per donar una resposta concreta a la seva esperança.

23 de febrer del 2007

Jaume BARTUMEU CASSANY

MOCIÓ

S’encarrega al Comitè Directiu, al Comitè Executiu i al Grup Parlamentari que respectivament orientin, executin i portin al debat parlamentari les propostes de l’Alternativa del govern nou en els àmbits de la legislació laboral i, en general, dels drets i llibertats reconeguts en el Títol II de la Constitució.